

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/63**z dne 21. oktobra 2014****o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

Ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in zlasti člena 103(7) in (8) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2014/59/EU od držav članice zahteva, da vzpostavijo sheme financiranja za zagotovitev, da lahko organ za reševanje učinkovito uporablja instrumente za reševanje in izvaja pooblastila. Navedene sheme za financiranje reševanja bi morale imeti ustrezna finančna sredstva, da bi se omogočilo učinkovito delovanje okvira za reševanje, in so zato pooblaščen za pobiranje predhodnih prispevkov od institucij z dovoljenjem na njihovem ozemlju, vključno s podružnicami v Uniji (v nadaljnjem besedilu: institucije).
- (2) Države članice morajo pobirati predhodne prispevke za sheme za financiranje reševanja ne le od institucij, ampak v skladu s členom 103(1) navedene direktive tudi od podružnic v Uniji. Podružnice v Uniji so zajete tudi v pooblastilih Komisije za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 103(7) in (8) navedene direktive. Vendar ob upoštevanju dejstva, da na podlagi člena 47 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ bonitetne zahteve in nadzorniška obravnava podružnic v Uniji sodijo v pristojnost držav članic, številne matrike za prilagoditev tveganjem iz te delegirane uredbe niso primerne, da bi se neposredno uporabljale za podružnice v Uniji. Čeprav podružnice v Uniji ne spadajo v področje uporabe te uredbe, bo lahko zato za njih veljala posebna ureditev, ki jo bo Komisija zasnovala v prihodnjem delegiranem aktu.
- (3) V skladu s členi 6, 15, 16, 95 in 96 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ se za nekatera investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje za izvajanje samo omejenih storitev in dejavnosti, določene kapitalske in likvidnostne zahteve ne uporabljajo oziroma so lahko oproščene takih zahtev. Zato se številne matrike za prilagoditev tveganjem, ki bi jih bilo treba določiti, zanje ne bi uporabljale. Čeprav so države članice v skladu s členom 103(1) Direktive 2014/59/EU od teh investicijskih podjetij zavezane pobirati predhodne prispevke, je primerno, da se jim je prepusti pooblastilo za določanje prilagoditve tveganjem, da ne bi nesorazmerno obremenile teh podjetij. Zato navedena investicijska podjetja ne bi smela spadati v področje uporabe te uredbe.
- (4) V skladu s členom 102(1) Direktive 2014/59/EU bi morale države članice zagotoviti, da v obdobju od začetka veljavnosti Direktive do 31. decembra 2024 razpoložljiva finančna sredstva njihovih shem financiranja dosežejo vsaj 1 % zneska kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na njihovem ozemlju. V navedenem obdobju bi se morali prispevki za sheme financiranja časovno razporediti kar se da enakomerno, dokler ni dosežena ciljna raven, ob upoštevanju faze v poslovnem ciklu in možnega vpliva procikličnih prispevkov na finančni položaj institucij, ki plačujejo prispevke.
- (5) Člen 103(1) Direktive 2014/59/EU zahteva, da se prispevki pobirajo vsaj enkrat letno, da bi se dosegla ciljna raven, določena v členu 102 navedene direktive. Skladno s členom 103(2) Direktive 2014/59/EU bi moral letni

⁽¹⁾ ULL 173, 12.6.2014, str. 190.

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

prispevek odražati velikost institucije, saj bi moral temeljiti na fiksnem znesku, določenem na podlagi finančnih obveznosti navedene institucije (v nadaljnjem besedilu: osnovni letni prispevek); poleg tega odraža raven tveganja zadevnih dejavnosti institucije, saj bi se moral osnovni letni prispevek prilagoditi sorazmerno glede na profil tveganja navedene institucije (v nadaljnjem besedilu: dodatna prilagoditev tveganjem). Velikost institucije je prvi kazalnik tveganja, ki ga predstavlja institucija. Večja je institucija, bolj je verjetno, da bo v primeru težav organ za reševanje menil, da bi bilo reševanje navedene institucije v javnem interesu, in uporabil shemo za financiranje reševanja, da bi zagotovil učinkovito uporabo instrumentov za reševanje.

- (6) Da bi se pojasnilo, kako bi morali organi za reševanje prilagoditi prispevke glede na profil tveganja institucij, je treba kot izhodišče za prilagoditev tveganjem opredeliti stebre in kazalnike tveganja, ki bi se morali uporabiti za določitev profila tveganja institucij, mehanizem za uporabo prilagoditev tveganjem pri osnovnem letnem prispevku in osnovni letni prispevek. Navedene elemente, ki bi dopolnjevali merila glede tveganja iz člena 103(7) Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba določiti tako, da bi se ohranili enaki konkurenčni pogoji med državami članicami in močan notranji trg s preprečevanjem razhajanja med pristopi držav članic k izračunu prispevkov v njihove sheme za financiranje reševanja. To bi omogočilo, da bi bili prispevki institucij v sheme za financiranje reševanja primerljivi in predvidljivi pri vseh vrstah bank, kar je pomemben element, ki prispeva k enakim konkurenčnim pogojem na notranjem trgu.
- (7) Člen 5(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa, da se za uporabo navedene uredbe in Direktive 2014/59/EU šteje, da je enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: odbor), ustanovljen s členom 42(1) navedene uredbe, relevantni nacionalni organ za reševanje, kadar opravlja naloge in izvaja pooblastila, ki jih mora v skladu z navedeno direktivo opravljati ali izvajati nacionalni organ za reševanje. Glede na to, da ima skladno s členom 70(7) Uredbe (EU) št. 806/2014 odbor pooblastilo za izračun prispevkov institucij v enotni sklad za reševanje, ki bi nadomestil sheme za financiranje sodelujočih držav članic v enotnem mehanizmu za reševanje s 1. januarjem 2016, bi moral ob uporabi te uredbe na podlagi člena 103(7) Direktive 2014/59/EU pojem organa za reševanje iz te uredbe vključevati tudi odbor.
- (8) Izračun prispevkov na ravni posamezne institucije bi v primeru skupin privedel do dvojnega štetja nekaterih obveznosti pri določanju osnovnega letnega prispevka različnih subjektov v skupini, saj bi bile obveznosti, ki se nanašajo na sporazume, sklenjene med subjekti iz iste skupine, del celotnih obveznosti, ki jih je treba upoštevati za določitev osnovnega letnega prispevka za vsak subjekt v skupini. Zato bi bilo treba v primeru skupin določitev osnovnega letnega prispevka podrobneje opredeliti, da bi se upoštevala medsebojna povezanost subjektov v skupini in preprečilo dvojno štetje izpostavljenosti znotraj skupine. Da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji med subjekti, ki so del skupine, in institucijami, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog ali so stalno povezane z istim centralnim organom, bi za slednje morala veljati enaka obravnava.
- (9) Za namene izračuna osnovnega letnega prispevka subjekta v skupini skupne obveznosti, ki se upoštevajo, ne bi smele zajemati obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe, ki jo je navedeni subjekt v skupini sklenil s katerim koli drugim subjektom, ki je del iste skupine. Takšna izključitev bi morala biti mogoča samo, če imajo vsi subjekti v skupini sedež v Uniji, so v celoti vključeni v isto konsolidacijo, so predmet ustreznih centraliziranih postopkov za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja, in če ne obstaja trenutna ali predvidena pomembna dejanska ali pravna ovira za takojšnje poplačilo zadevnih obveznosti ob njihovi zapadlosti. To bi moralo preprečiti, da bi bile obveznosti izključene iz osnove za izračun prispevkov, če ni jamstev, da bodo izpostavljenosti iz naslova posojil znotraj skupine krite v primeru poslabšanja finančnega položaja skupine. Poleg tega, da bi se preprečilo, da bi izključitev obveznosti znotraj skupine privedla do prednosti za subjekte v skupini, ki lahko koristijo to izvetje, taka izključitev zadevnim institucijam ne bi smela dovoliti, da koristijo poenostavljen sistem prispevkov, dovoljen majhnim institucijam, če bi zaradi izključitve obveznosti znotraj skupine institucija izpolnjevala pogoje za poenostavljeni sistem. Da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji med subjekti, ki so del skupine, in institucijami, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog ali so trajno povezane z istim centralnim organom, bi za slednje morala veljati enaka obravnava.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

- (10) Z odstopanjem od pravila, da bi bilo treba izračun prispevkov opraviti na ravni posamezne institucije, bi se morala v primeru centralnega organa s povezanimi kreditnimi institucijami, ki so v celoti ali delno izvzete iz bonitetnih zahtev nacionalne zakonodaje v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, pravila o predhodnih prispevkih uporabljati samo za centralni organ in povezane kreditne institucije kot celoto na konsolidirani podlagi, ker se solventnost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij spremljajo kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov navedenih institucij.
- (11) Določitev osnovnega letnega prispevka bi bilo treba dodatno opredeliti tudi v primeru infrastruktur finančnega trga. Nekatere infrastrukture finančnega trga, kot so centralne nasprotne stranke in centralne depotne družbe, imajo prav tako dovoljenje za opravljanje dejavnosti kot kreditne institucije. Zlasti nekatere centralne depotne družbe opravljajo bančne storitve, ki so pomožne dejavnosti njihovi dejavnosti tržne infrastrukture. V nasprotju s kreditnimi institucijami centralne depotne družbe ne držijo kritih vlog, ampak večinoma stanja znotraj enega dne ali stanja čez noč, ki izvirajo iz poravnave transakcij z vrednostnimi papirji, ki jo opravljajo za finančne institucije ali centralne banke. Na splošno ta stanja ne privedejo do stanj denarnih sredstev, ki bi se lahko pretvorila v sredstva za opravljanje bančne dejavnosti. Ker so bančne storitve, ki jih opravljajo infrastrukture finančnega trga, pomožna dejavnost njihovim glavnim dejavnostim kliringa ali poravnave, v zvezi s katerimi za navedene subjekte veljajo stroge bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) št. 648/2012⁽¹⁾ in Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ kot tudi ustrezne določbe iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, in ker poslovni model infrastruktur finančnega trga ne vsebuje tveganj, primerljivih s tveganji kreditne institucije, bi se morale pri določanju zneska njihovih celotnih obveznosti za namene izračuna njihovega osnovnega letnega prispevka upoštevati samo obveznosti, ki se nanašajo na bančne dejavnosti navedenih subjektov.
- (12) Obračunavanje izvedenih finančnih instrumentov v Uniji v zvezi s posamičnimi računovodskimi izkazi ni usklajeno, zato bi to vplivalo na višino obveznosti, ki se upoštevajo za izračun prispevkov posamezne banke. Metodologija za količnik finančnega vzvoda iz členov 429(6) in 429(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 velja za vse banke in zagotavlja, da se ista pogodba o izvedenih finančnih instrumentih in zlasti pobot pogodb o izvedenih finančnih instrumentih obravnava na enak način, ne glede na računovodski okvir, ki se uporablja za banko. Da bi se zagotovila usklajena obravnava izvedenih finančnih instrumentov pri določanju osnovnega letnega prispevka, kar bi omogočalo primerljivost njihovega vrednotenja med institucijami in enake konkurenčne pogoje v vsej Uniji, bi bilo izvedene finančne instrumente zato treba vrednotiti v skladu s členoma 429(6) in 429(7) Uredbe (EU) št. 575/2013. Vendar, da bi se zagotovila predvidljivost vrednotenja izvedenih finančnih instrumentov v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, bi bilo treba določiti, da takšno vrednotenje ne sme privedi do vrednosti, ki je manjša od 75 % vrednosti zadevnih izvedenih finančnih instrumentov v skladu z ustreznim računovodskim okvirom.
- (13) Nekatere kreditne ustanove so spodbujevalne banke, katerih namen je pospeševati cilje javne politike enot centralne ali regionalne ravni države članice ali lokalnih organov, pretežno z zagotavljanjem spodbujevalnih kreditov na nekonkurenčni in neprofitni osnovi. Takšne institucije dajejo kredite, za katere neposredno ali posredno jamči enota centralne ali regionalne ravni države ali lokalni organ. Spodbujevalni krediti so na voljo po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike Unije ali enot centralne ali regionalne ravni države članice. Včasih se spodbujevalni krediti odobrijo prek druge institucije, ki deluje kot posrednica (pretočni krediti (*pass through loans*)). V takih primerih posredniška kreditna institucija prejme spodbujevalne kredite od multilateralne razvojne banke ali subjekta javnega sektorja in jih da drugim kreditnim institucijam, ki jih zagotovijo končnim strankam. Ker posredniške kreditne institucije pretočijo likvidnost teh kreditov od spodbujevalne banke, iz katere kredit izvira, do posojilne institucije ali druge posredniške institucije, take obveznosti ne bi smele biti vključene v celotne obveznosti, ki jih je treba upoštevati pri izračunu osnovnega letnega prispevka.
- (14) Člen 103(1) Direktive 2014/59/EU od vseh institucij zahteva, da prispevajo v sheme za financiranje reševanja. Vendar pa je treba najti sorazmerno in pravično ravnotežje med obveznostjo vsake institucije, da prispeva v shemo za financiranje reševanja, ter njeno velikostjo, profilom tveganja, obsegom in kompleksnostjo njenih dejavnosti, njeno medsebojno povezanostjo z drugimi institucijami ali s finančnim sistemom na splošno, vplivom njenega propada na finančne trge, na druge institucije, na pogoje financiranja ali na širše gospodarstvo in s tem verjetnostjo, da bo institucija vstopila v postopek reševanja in koristila shemo za financiranje. Take elemente organi za reševanje upoštevajo v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU pri odločanju, ali so lahko nekatere

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

institucije upravičene do poenostavljenih obveznosti v zvezi z zahtevami glede priprave načrtov za sanacijo in reševanje. Poleg tega bi se morala upravna obremenitev za nekatere institucije in organe za reševanje, ki je posledica izračunavanja letnih prispevkov, upoštevati pri določanju pravega ravnotežja med izpolnjevanjem zahtev iz Direktive 2014/59/EU in značilnostmi različnih institucij, za katere se uporablja navedena direktiva.

- (15) Majhne institucije običajno nimajo zelo tveganega profila in so sistemsko pogosto manj tvegane kot velike institucije, poleg tega je učinek njihovega propada na gospodarstvo kot celoto ponavadi manjši kot pri velikih institucijah. Kljub temu ni mogoče izključiti možnega učinka propada majhnih institucij na finančno stabilnost, saj lahko tudi majhne institucije ustvarijo sistemsko tveganje zaradi svoje vloge v širšem bančnem sistemu, kumulativnih učinkov mrež ali negativnih vplivov, ki jih lahko povzročijo zaradi izgube zaupanja v bančni sistem.
- (16) Glede na to, da majhne institucije v večini primerov ne predstavljajo sistemskega tveganja in je manj verjetno, da bo potrebno njihovo reševanje, kar posledično v primerjavi z velikimi institucijami zmanjšuje verjetnost, da bodo upravičene do shem za financiranje reševanja, bi bilo treba poenostaviti metodologijo za izračun letnih prispevkov majhnih institucij v sheme za financiranje reševanja. Letni prispevki majhnih institucij bi morali biti pavšalni zneski, določeni na podlagi njihovega osnovnega letnega prispevka sorazmerno glede na velikost institucije. Taka metodologija bi morala omogočati sorazmeren sistem letnih prispevkov, saj mora organ za reševanje določiti letni prispevek posamezne institucije v skladu z letno ciljno ravnijsko shemo financiranja. Pavšalni znesek tako odraža dejstvo, da so majhne institucije pogosto manj tvegane, in omogoča obsežnejše prilagajanje prispevka večjih institucij, ki so praviloma bolj sistemske, sorazmerno glede na njihov profil tveganja.
- (17) Za določitev, katere institucije se štejejo za majhne, bi bilo treba uporabiti dvojni prag, in sicer bi moral biti prvi prag, določen na podlagi celotnih obveznosti (brez kapitala), zmanjšanih za krite vloge, enak ali manjši od 300 milijonov EUR, drugi prag, določen na podlagi bilančne vsote, pa ne bi smel preseči 1 milijarde EUR. Drugi prag naj bi preprečeval, da bi bile večje institucije, ki izpolnjujejo pogoje na podlagi prvega praga, povezanega z zneskom obveznosti, upravičene do uporabe poenostavljenega sistema.
- (18) Znotraj kategorije majhnih institucij bi bilo treba ločiti več podkategorij, saj so nekatere med njimi zelo majhne, druge pa so blizu zgornjega praga, ki jim omogoča, da so upravičene do poenostavljenega sistema. V okviru sistema enotnega pavšalnega zneska bi bili letni prispevki zelo majhnih institucij nesorazmerno višji od prispevkov majhnih institucij, ki so blizu zgornjega praga. Hkrati bi bilo treba preprečiti, da bi poenostavljeni sistem povzročil nesorazmerne razlike v letnih prispevkih med največjimi izmed majhnih institucij ter institucijami, ki niso upravičene do poenostavljenega sistema, ker za malenkost presegajo prag. Da se preprečijo takšni neželeni učinki, je zato primerno, da se predvidi sistem, v katerem se ločuje med več kategorijami majhnih institucij, ki bi kot letni prispevek plačevale različne pavšalne zneske. To bi moralo omogočati progresivnost prispevkov znotraj poenostavljenega sistema ter med najvišjim in najnižjim pavšalnim zneskom v skladu z metodo, s katero bi se osnovni letni prispevek prilagajal glede na profil tveganja institucije.
- (19) Če organ za reševanje določi, da je majhna institucija zelo tvegana, bi moral imeti organ za reševanje zmožnost odločanja o tem, da zadevna institucija ni več upravičena do poenostavljenega sistema in da je treba njen prispevek namesto tega izračunati po metodi, s katero se osnovni letni prispevek prilagodi glede na druge dejavnike tveganja in ne na podlagi velikosti institucije.
- (20) Institucije iz člena 45(3) Direktive 2014/59/EU ne bodo dokapitalizirane z uporabo shem za financiranje reševanja v skladu s členoma 44 in 101 Direktive 2014/59/EU, ker bodo prenehale po nacionalnih insolvenčnih postopkih ali drugih vrstah postopkov, izvedenih v skladu s členom 38, 40 ali 42 Direktive 2014/59/EU, ter bodo prenehale opravljati svoje dejavnosti. Ti postopki zagotavljajo, da bodo upniki teh institucij, vključno z imetniki kritih obveznic, kjer je ustrezno, prevzeli izgube na način, ki ustreza ciljem reševanja. Zato bi morali njihovi prispevki v sheme za financiranje reševanja odražati navedene dejavnike. Vendar bi se sheme za financiranje reševanja lahko uporabljale za druge namene iz člena 101 Direktive 2014/59/EU. Če katera koli od takšnih institucij uporabi shemo za financiranje reševanja za enega od navedenih namenov, bi moral biti organ za reševanje zmožen primerjati profil tveganja vseh drugih institucij, zajetih v členu 45(3) Direktive 2014/59/EU, s profilom tveganja institucije, ki je uporabila shemo za financiranje reševanja, ter uporabiti metodologijo, določeno v tem delegiranem aktu, za tiste institucije, ki imajo podoben profil tveganja ali so bolj tvegane od

institucij, ki so uporabile shemo za financiranje reševanja. Prav tako je primerno, da se določi seznam elementov, ki bi jih moral organ za reševanje upoštevati pri primerjanju profilov tveganja.

- (21) Da se organom držav članic za reševanje omogoči enotna razlaga meril iz člena 103(7) Direktive 2014/59/EU, tako da bo kazalnik tveganja institucij za namene izračuna posameznih prispevkov v sheme za financiranje reševanja določen na podoben način po celotni Uniji, bi bilo treba določiti več stebrov tveganja in ustrezne kazalnike tveganja za vsakega od stebrov tveganja, ki bi jih organi za reševanje morali upoštevati pri oceni profila tveganja institucij. Da se zagotovi skladnost z nadzornimi praksami, bi morali biti kazalniki tveganja sestavljeni iz sedanjih regulativnih meril, ki so že na voljo ali se trenutno uvajajo.
- (22) Če zadevna zakonodaja predvideva opustitve, s katerimi so institucije izvzete iz določanja nekaterih kazalnikov tveganja na ravni institucije, ter pod pogojem, da pristojni organi po potrebi dovolijo uporabo takih opustitev, bi morali organi za reševanje oceniti zadevne kazalnike na konsolidirani ali podkonsolidirani ravni, kakor je ustrezno, da se zagotovi skladnost z nadzorno prakso ter da skupine, ki uporabljajo navedene opustitve, ne bi bile neupravičeno kaznovane.
- (23) Da se organom za reševanje omogoči usklajen pristop glede pomembnosti stebrov in kazalnikov tveganja, ki bi jih morali upoštevati pri določanju profila tveganja institucij, bi bilo treba v tej uredbi določiti tudi relativno utež vsakega posameznega stebra in kazalnika tveganja. Vendar je pomembno, da imajo organi za reševanje na voljo zadostno prožnost pri ocenjevanju profila tveganja institucij, zato morajo imeti možnost, da uporabo stebrov in kazalnikov tveganja prilagodijo posebnostim posamezne institucije. Ker tega ni mogoče doseči izključno z določitvijo razpona za oceno profila tveganja, temveč je potrebna določena stopnja diskrecije pri odločanju o pomembnosti posameznih kazalnikov tveganja za vsak primer posebej, bi morala biti utež nekaterih kazalnikov tveganja zgolj okvirna, ali pa bi morala biti določena v obliki razpona, da bi lahko organi za reševanje v danem primeru sami odločali o pomembnosti zadevnih kazalnikov.
- (24) Pri določanju pomembnosti različnih kazalnikov, ki ustrezajo posameznemu stebri, bi bilo treba agregiranje znotraj stebrov izvesti s tehtanim aritmetičnim povprečjem posameznih kazalnikov. Pri izračunu končnega skupnega kazalnika tveganja, ki ustreza posamezni instituciji, bi moral izračun temeljiti na tehtani geometrijski sredini posameznega stebra, da se preprečijo učinki izravnave med stebri, saj bi sicer institucija, ki je pri več stebrih zmerno uspešna, pri enem pa zelo neuspešna, na podlagi aritmetičnega povprečja praviloma dobila srednjo oceno.
- (25) Razpon za oceno stopnje tveganja, ki ga predstavlja posamezna institucija, bi moral biti tak, da bi omogočal zadostno prilagajanje profila tveganja institucije glede na različne stebre in kazalnike tveganja, določene v tej uredbi, hkrati pa zagotavljal tudi zadostno varnost in predvidljivost glede letnih zneskov, ki bi jih morale institucije prispevati v skladu z Direktivo 2014/59/EU in to uredbo.
- (26) Da se zagotovi dejansko plačilo prispevkov, bi bilo treba določiti pogoje in načine plačevanja. Zlasti za prispevke, ki se ne plačajo v denarnih sredstvih, ampak v obliki nepreklicnih zahtev za plačilo v skladu s členom 103 Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba določiti delež nepreklicnih zahtev za plačilo, ki jih lahko uporabi vsaka institucija, ter vrste zavarovanja, ki so sprejemljive za zavarovanje teh nepreklicnih zahtev za plačilo, da se organu za reševanje omogoči zagotovitev dejanskega plačila, kadar ima težave pri izvrševanju nepreklicne zahteve za plačilo. Da se zagotovi, da se letni prispevki dejansko vplačujejo, bi bilo organe za reševanje treba pooblastiti za nalaganje upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov institucijam, ki kršijo zahteve iz te uredbe glede izračuna in prilagoditve prispevkov, kot je kršitev obveznosti posredovanja informacij, ki jih zahteva organ za reševanje. Organ za reševanje bi moral biti tudi pooblaščen, da instituciji, ki le delno plača letni prispevek, ki zapade v plačilo, ali ga ne plača, ali če zadevna institucija ne izpolnjuje zahtev iz obvestila uradnega organa za reševanje, naloži dnevno kazen. Poleg tega bi bilo treba določiti posebne obveznosti glede izmenjave informacij med pristojnimi organi in organi za reševanje.
- (27) Da se zagotovi, da bo prilagajanje tveganjem ves čas odražalo dogajanja v bančnem sektorju in tako stalno izpolnjevalo zahteve iz Direktive 2014/59/EU, bo Komisija na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju Direktive, pred 1. junijem 2016 pregledala prilagajanje tveganjem za izračun letnih prispevkov ter zlasti ustreznost multiplikatorja za prilagoditev tveganjem, določenega v tej uredbi, in morebitno potrebo po povečanju zgornje meje multiplikatorja za prilagoditev tveganjem.

- (28) Ker se v skladu s členom 130(1) Direktive 2014/59/EU obveznost držav članic za pobiranje letnih prispevkov od institucij z dovoljenjem na njihovem ozemlju uporablja od 1. januarja 2015, bi se morala tudi ta uredba uporabljati od 1. januarja 2015 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila glede:

- (a) metodologije za izračun in prilagoditev prispevkov, ki jih morajo institucije vplačati v sheme za financiranje reševanja, profilu tveganja institucij;
- (b) obveznosti institucij v zvezi z informacijami, ki jih morajo predložiti za namene izračuna prispevkov, in v zvezi s plačilom prispevkov v sheme za financiranje reševanja;
- (c) ukrepov, s katerimi se zagotavlja, da organi za reševanje preverjajo, da so bili prispevki pravilno plačani.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za institucije iz člena 103(1) Direktive 2014/59/EU, kakor so opredeljene v členu 2(1)(23) Direktive. Uporablja se tudi za centralni organ in njegove povezane institucije na konsolidirani podlagi, če so povezane institucije po nacionalnem pravu v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 v celoti ali delno izvzete iz bonitetnih zahtev.
2. Vsak sklic na skupino vključuje centralni organ in vse kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom iz člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter njihove podrejene družbe.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz Direktive 2014/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktive 2014/59/EU. Poleg tega se v tej uredbi uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) „institucije“ pomeni kreditne institucije, kot so opredeljene v točki (2) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, ali investicijska podjetja, kot so opredeljena v točki (2) tega člena, kot tudi centralni organ in vse kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, iz člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, kot celota ali na konsolidirani podlagi, če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 2(1);
- (2) „investicijska podjetja“ pomeni investicijska podjetja, kot so opredeljena v točki (3) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, razen investicijskih podjetij, ki spadajo pod opredelitev iz člena 96(1)(a) ali (b) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali investicijskih podjetij, ki opravljajo dejavnost 8 iz oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, vendar ne opravljajo dejavnosti 3 ali 6 iz oddelka A Priloge I k navedeni direktivi;
- (3) „letna ciljna raven“ pomeni skupni znesek letnih prispevkov, ki jih za posamezno prispevno obdobje določi organ za reševanje, da se doseže ciljna raven iz člena 102(1) Direktive 2014/59/EU;
- (4) „shema financiranja“ pomeni shemo za namene zagotavljanja učinkovite uporabe instrumentov za reševanje in izvajanja pooblastil iz člena 100(1) Direktive 2014/59/EU s strani organa za reševanje;
- (5) „letni prispevek“ pomeni znesek iz člena 103 Direktive 2014/59/EU, ki ga organ za reševanje zbere za nacionalno shemo financiranja v prispevnem obdobju od vseh institucij iz člena 2 te uredbe;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

⁽²⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

- (6) „prispevno obdobje“ pomeni koledarsko leto;
- (7) „organ za reševanje“ pomeni organ iz točke (18) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU ali kateri koli drug ustrezen organ, ki ga imenujejo države članice za namene člena 100(2) in (6) Direktive 2014/59/EU;
- (8) „pristojni organ“ pomeni pristojni organ, kot je opredeljen v členu 4(1)(40) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (9) „sistemi jamstva za vloge“ pomeni sisteme iz točke (a), (b) ali (c) člena 1(2) Direktive 2014/49/EU;
- (10) „krite vloge“ pomeni vloge iz člena 6(1) Direktive 2014/49/EU, razen začasno visokih saldo, kot so opredeljeni v členu 6(2) navedene direktive;
- (11) „celotne obveznosti“ pomeni celotne obveznosti, kot so opredeljene v oddelku 3 Direktive Sveta 86/635/EGS ⁽¹⁾ ali kot so opredeljene v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja iz Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (12) „bilančna vsota“ pomeni bilančno vsoto, kot je opredeljena v oddelku 3 Direktive 86/635/EGS ali kot je opredeljena v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja iz Uredbe (ES) št. 1606/2002;
- (13) „skupna izpostavljenost tveganju“ pomeni znesek skupne izpostavljenosti tveganju, kot je opredeljen v členu 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (14) „količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala“ pomeni količnik iz člena 92(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (15) „minimalna zahteva glede kapitala“ pomeni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kot je opredeljena v členu 45(1) Direktive 2014/59/EU;
- (16) „kapital“ pomeni kapital, kakor je opredeljen v točki (118) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (17) „kvalificirane obveznosti“ pomeni obveznosti in kapitalske instrumente, kot so opredeljeni v točki (71) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;
- (18) „količnik finančnega vzvoda“ pomeni količnik finančnega vzvoda, kot je opredeljen v členu 429 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (19) „količnik likvidnostnega kritja“ pomeni količnik likvidnostnega kritja, kot je opredeljen v členu 412 Uredbe (EU) št. 575/2013 in podrobneje opredeljen v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/61 ⁽³⁾;
- (20) „količnik neto stabilnih virov financiranja“ pomeni količnik neto stabilnih virov financiranja, kot se poroča v skladu s členom 415 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (21) „centralna nasprotna stranka“ („CNS“) pomeni pravno osebo, kot je opredeljena v členu 2(1) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (22) „izvedeni finančni instrumenti“ pomeni izvedene finančne instrumente v skladu s Prilogo II Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (23) „centralna depotna družba“ pomeni pravno osebo, kot je opredeljena v točki (1) člena 2(1) in v členu 54 Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
- (24) „poravnava“ pomeni zaključek transakcije z vrednostnimi papirji, kot je opredeljena v točki (2) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014;
- (25) „kliring“ pomeni postopek vzpostavljanja pozicij, kot je opredeljen v členu 2(3) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (26) „infrastruktura finančnega trga“ v tej uredbi pomeni centralno nasprotno stranko iz točke 21 tega člena ali centralno depotno družbo in točke 23 tega člena, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti kot institucija v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1606/2002 evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (Glej stran 1 tega Uradnega lista)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

- (27) „spodbujevalna banka“ pomeni vsako podjetje ali subjekt, ki ga ustanovi enota centralne ali regionalne ravni države, ki daje spodbujevalne kredite na neprofitni osnovi z namenom spodbujanja ciljev javne politike zadevne države, pod pogojem, da mora država zaščititi ekonomske temelje podjetja ali subjekta ter ohraniti njegovo sposobnost delovanja med celotno življenjsko dobo, ali da vsaj za 90 % njenega prvotnega financiranja ali danega spodbujevalnega kredita neposredno ali posredno jamči centralna ali regionalna raven države;
- (28) „spodbujevalni kredit“ pomeni kredit, ki ga zagotovi spodbujevalna banka ali se zagotovi prek posredniške institucije na nekonkurenčni in neprofitni osnovi z namenom spodbujanja ciljev javne politike centralne ali regionalne ravni države v državi članici;
- (29) „posredniška institucija“ pomeni kreditno institucijo, ki posreduje spodbujevalne kredite pod pogojem, da jih ne zagotovi v obliki kredita končni stranki.

ODDELEK 2

METODOLOGIJA

Člen 4

Določitev letnih prispevkov

1. Organi za reševanje določijo letne prispevke, ki jih morajo plačati posamezne institucije, sorazmerno glede na njihov profil tveganja na podlagi informacij, ki jih zagotovi institucija v skladu s členom 14, ter z uporabo metodologije, določene v tem oddelku.
2. Organ za reševanje določi letni prispevek iz odstavka 1 na podlagi letne ciljne ravni sheme za financiranje reševanja, pri čemer upošteva ciljno raven, ki mora biti dosežena do 31. decembra 2024 v skladu z odstavkom 1 člena 102 Direktive 2014/59/EU ter na podlagi povprečnega zneska kritih vlog v preteklem letu, izračunanega četrletno, vseh institucij z dovoljenjem na njegovem ozemlju.

Člen 5

Prilagoditev osnovnega letnega prispevka tveganjem

1. Prispevki iz člena 103(2) Direktive 2014/59/EU se izračunajo tako, da se izključijo naslednje obveznosti:
  - (a) obveznosti znotraj skupine, ki izhajajo iz transakcij, sklenjenih med institucijama, ki pripadata isti skupini, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
    - (i) vsaka od institucij ima sedež v Uniji;
    - (ii) vsaka od institucij je v celoti vključena v enak konsolidiran nadzor v skladu s členi 6 do 17 Uredbe (EU) št. 575/2013 in se zanjo uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja; ter
    - (iii) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnje poplačilo obveznosti ob njihovi zapadlosti;
  - (b) obveznosti, ki jih ustvari institucija, ki je članica institucionalne sheme za zaščito vlog iz točke (8) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU in ki ji je pristojni organ dovolil, da uporablja člen 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, z dogovorom, sklenjenim z drugo institucijo, ki je članica iste institucionalne sheme za zaščito vlog;
  - (c) v primeru centralne nasprotne stranke s sedežem v državi članici, ki je uveljavila možnost iz člena 14(5) Uredbe (EU) št. 648/2012, obveznosti, povezane s klirinškimi dejavnostmi, kot so opredeljene v členu 2(3) navedene uredbe, vključno z dejavnostmi, ki izhajajo iz kakršnih koli ukrepov centralne nasprotne stranke, ki jih ta sprejme za izpolnitev zahtev po kritju, vzpostavitev jamstvenega sklada in ohranjanje zadostnih predhodno namenjenih finančnih sredstev za kritje morebitnih izgub v skladu z navedeno uredbo ter za vlaganje svojih finančnih sredstev v skladu s členom 47 navedene uredbe;

- (d) v primeru centralne depotne družbe, obveznosti, povezane z dejavnostmi centralne depotne družbe, vključno z obveznostmi do udeležencev ali ponudnikov storitev centralne depotne družbe z zapadlostjo, krajšo od sedmih dni, ki izhajajo iz dejavnosti, za katere je družba pridobila dovoljenje za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu z naslovom IV Uredbe (EU) št. 909/2014, vendar brez drugih obveznosti, ki izhajajo iz takšnih bančnih dejavnosti;
- (e) v primeru investicijskih podjetij, obveznosti, ki so posledica dejstva, da podjetje drži sredstva ali denar strank, vključno s sredstvi ali denarjem strank, ki jih drži v imenu kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, opredeljenih v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali alternativnih investicijskih skladov, opredeljenih v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, pod pogojem, da so te stranke zaščitene v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom;
- (f) v primeru institucij, ki zagotavljajo spodbujevalne kredite, obveznosti posredniške institucije do banke, iz katere kredit izvira, ali druge spodbujevalne banke ali druge posredniške institucije, ter obveznosti izvorne spodbujevalne banke do njenih pogodbenic, ki ji zagotavljajo financiranje, kolikor je znesek teh obveznosti izravnano s spodbujevalnimi krediti navedene institucije.
2. Obveznosti iz odstavka 1(a) in (b) se za vsako transakcijo posebej enakomerno odštejejo od zneska celotni obveznosti institucije, ki so pogodbenice transakcije ali dogovora iz odstavka 1(a) in (b).
3. Za namene tega oddelka se povprečni letni znesek obveznosti iz odstavka 1, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, izračunan na četrletni osnovi, vrednoti v skladu s členom 429(6) in (7) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Vendar vrednost, pripisana obveznostim, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ne sme biti nižja od 75 % vrednosti istih obveznosti, če se ta izračuna z uporabo računovodskih pravil, ki se za zadevno institucijo uporabljajo za namene finančnega poročanja.

Če v skladu z nacionalnimi računovodskimi standardi, ki se uporabljajo za dano institucijo, za izpostavljenosti za nekatere izvedene finančne instrumente ni knjigovodskega ukrepa, ker se knjižijo kot zunajbilančne postavke, institucija organu za reševanje sporoči vsoto pozitivnih poštenih vrednosti zadevnih izvedenih finančnih instrumentov kot nadomestitvene stroške ter jih prišteje svojim aktivnim bilančnim knjigovodskim vrednostim.

4. Za namene tega oddelka celotne obveznosti iz odstavka 1 izključujejo knjigovodsko vrednost obveznosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, vključujejo pa ustrezno vrednost, določeno v skladu z odstavkom 3.
5. Pri preverjanju, ali so izpolnjeni vsi pogoji in zahteve iz odstavkov 1 do 4, organ za reševanje ukrepa na podlagi relevantnih ocen pristojnih organov, ki mu jih ti dajo na voljo v skladu s členom 90 Direktive 2014/59/EU.

Člen 6

Stebri in kazalniki tveganja

1. Organ za reševanje oceni profil tveganja institucij na podlagi naslednjih štirih stebrov tveganja:
- (a) izpostavljenosti tveganju;
- (b) stabilnosti in raznolikosti virov financiranja;
- (c) pomena institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva;
- (d) dodatnih kazalnikov tveganja, ki jih določi organ za reševanje.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽²⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

2. Steber „izpostavljenost tveganju“ sestavljajo naslednji kazalniki tveganja:
  - (a) kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo minimalne zahteve (*minimum requirements for own funds and eligible liabilities* – MREL);
  - (b) količnik finančnega vzvoda;
  - (c) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
  - (d) skupna izpostavljenost tveganju, deljena z bilančno vsoto;
3. Steber „stabilnost in raznolikost virov financiranja“ sestavljajo naslednji kazalniki tveganja:
  - (a) količnik neto stabilnih virov financiranja;
  - (b) količnik likvidnostnega kritja (*liquidity coverage ratio* – LCR).
4. Steber „pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva“ sestavlja kazalnik „delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež“.
5. Steber „dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje“ sestavljajo naslednji kazalniki:
  - (a) trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost;
  - (b) članstvo v institucionalni shemi za zaščito vlog;
  - (c) obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči.

Organ za reševanje pri določanju različnih kazalnikov tveganja v stebru „dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje“ upošteva pomen navedenih kazalnikov glede na verjetnost, da se bo za zadevno institucijo začel postopek reševanja, in posledično verjetnost, da se bo uporabila shema za financiranje reševanja, če se bo institucija reševala.

6. Pri določanju kazalnikov „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ iz odstavka 5(a), organ za reševanje upošteva naslednje elemente:
  - (a) Povečanje profila tveganja institucije zaradi:
    - (i) pomena trgovalnih dejavnosti glede na obseg bilance stanja, raven kapitala, tveganost izpostavljenosti in splošni poslovni model;
    - (ii) pomena zunajbilančnih izpostavljenosti glede na obseg bilance stanja, raven kapitala in tveganost izpostavljenosti;
    - (iii) pomena zneska izvedenih finančnih instrumentov glede na obseg bilance stanja, raven kapitala, tveganost izpostavljenosti in splošni poslovni model;
    - (iv) obsega, v katerem v skladu s poglavjem 2 naslova II Direktive 2014/59/EU poslovni model in organizacijska struktura institucije veljata za zapletena;
  - (b) Zmanjšanje profila tveganja institucije zaradi:
    - (i) relativnega zneska izvedenih finančnih instrumentov, za katere se opravi kliring prek centralne nasprotne stranke;
    - (ii) obsega, v katerem se v skladu s poglavjem 2 naslova II Direktive 2014/59/EU institucija lahko reši hitro in brez pravnih ovir.

7. Pri določanju kazalnika iz odstavka 5(b) organ za reševanje upošteva naslednje elemente:
- (a) ali je znesek sredstev, ki so nemudoma na voljo za financiranje dokapitalizacije in likvidnosti za pomoč instituciji, če se znajde v težavah, dovolj velik, da se omogoči verodostojna in učinkovita podpora navedeni instituciji;
  - (b) stopnjo pravne ali pogodbene gotovosti, da se bodo sredstva iz točke (a) v celoti izkoristila, preden se bo lahko zaprosilo za kakršno koli izredno javnofinančno pomoč.
8. Kazalnik tveganja iz odstavka 5(c) ima največjo vrednost razpona iz koraka 3 Priloge I za:
- (a) vsako institucijo, ki je del skupine in za katero se je po prejemu kakršnih koli državnih ali njim enakovrednih sredstev, kot so sredstva iz sheme za financiranje reševanja, začelo prestrukturiranje in je še vedno v obdobju prestrukturiranja ali prenehanja delovanja, razen za zadnji 2 leti izvajanja načrta prestrukturiranja;
  - (b) vsako institucijo, ki se likvidira, do konca likvidacijskega načrta (če je še vedno dolžna plačati prispevek).
- Kazalnik ima najnižjo vrednost razpona iz koraka 3 Priloge I za vse ostale institucije.
9. Za namene odstavkov 6, 7 in 8 organ za reševanje ukrepa na podlagi ocen, ki so jih izvedli pristojni organi, kadar so te na voljo.

Člen 7

Relativna utež vsakega stebra in kazalnika tveganja

1. Organ za reševanje pri ocenjevanju profila tveganja posamezne institucije za stebre tveganja uporablja naslednje uteži:
- (a) izpostavljenost tveganju: 50 %;
  - (b) stabilnost in raznolikost virov financiranja: 20 %;
  - (c) pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva: 10 %;
  - (d) dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje: 20 %.
2. Relativna utež kazalnikov tveganja, ki jih ocenijo organi za reševanje za določitev stebra „izpostavljenost tveganju“, je naslednja:
- (a) kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL: 25 %;
  - (b) količnik finančnega vzvoda: 25 %;
  - (c) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala: 25 %;
  - (d) skupna izpostavljenost tveganju, deljena z bilančno vsoto: 25 %.
3. Vsak kazalnik tveganja v stebru „stabilnost in raznolikost virov financiranja“ ima enako utež.
4. Relativna utež vsakega kazalnika, ki ga ocenijo organi za reševanje za določitev stebra „dodatni kazalniki tveganja“, ki jih določi organ za reševanje, je naslednja:
- (a) trgovalne dejavnosti in zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, zapletenost in rešljivost: 45 %;
  - (b) članstvo v institucionalni shemi za zaščito vlog: 45 %;
  - (c) obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči: 10 %.

Organ za reševanje pri uporabi kazalnika iz točke (b) upošteva relativno utež kazalnika iz točke (a).

Člen 8

Uporaba kazalnikov tveganja v posebnih primerih

1. Če je pristojni organ v skladu s členoma 8 in 21 Uredbe (EU) št. 575/2013 za institucijo odobril opustitev, organ za reševanje na ravni likvidnostne podskupine uporablja kazalnik iz člena 6(3)(b) te uredbe. Rezultat, pridobljen z navedenim kazalnikom na ravni likvidnostne podskupine, se pripiše vsaki instituciji, ki je del likvidnostne podskupine, za namene izračuna kazalnika tveganja navedene institucije.
2. Če je pristojni organ v celoti opustil uporabo kapitalskih zahtev za posamezno institucijo v skladu s členom 7(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in je organ za reševanje tudi v celoti opustil uporabo MREL za isto posamezno institucijo v skladu s členom 45(12) Direktive 2014/59/EU, se lahko kazalnik iz člena 6(2)(a) te uredbe izračuna na konsolidirani ravni. Rezultat, pridobljen z navedenim kazalnikom na konsolidirani ravni, se pripiše vsaki instituciji, ki je del skupine, za namene izračuna kazalnika tveganja navedene institucije.
3. Če je pristojni organ odobril opustitev za institucijo v drugih okoliščinah, določenih v Uredbi (EU) št. 575/2013, se lahko zadevni kazalniki izračunajo na konsolidirani ravni. Rezultat, pridobljen z navedenimi kazalniki na konsolidirani ravni, se pripiše vsaki instituciji, ki je del skupine, za namene izračuna kazalnikov tveganja navedene institucije.

Člen 9

Uporaba prilagoditve tveganjem pri osnovnem letnem prispevku

1. Organ za reševanje določi za vsako institucijo dodatni multiplikator za prilagoditev tveganjem, in sicer tako da kombinira kazalnike tveganja iz člena 6 v skladu s formulo in postopki iz Priloge I.
2. Organ za reševanje brez poseganja v člen 10 določi letni prispevek vsake institucije za vsako prispevno obdobje, in sicer tako da pomnoži osnovni letni prispevek z dodatnim multiplikatorjem za prilagoditev tveganjem v skladu s formulo in postopki iz Priloge I.
3. Multiplikator za prilagoditev tveganjem ima vrednost med 0,8 in 1,5.

Člen 10

Letni prispevki majhnih institucij

1. Institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so enake ali nižje od 50 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je nižja od 1 000 000 000 EUR, plačajo pavšalni znesek 1 000 EUR kot letni prispevek za vsako prispevno obdobje.
2. Institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so višje od 50 000 000 EUR, vendar enake ali nižje od 100 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je nižja od 1 000 000 000 EUR, plačajo pavšalni znesek 2 000 EUR kot letni prispevek za vsako prispevno obdobje.
3. Institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so višje od 100 000 000 EUR, vendar enake ali nižje od 150 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je nižja od 1 000 000 000 EUR, plačajo pavšalni znesek 7 000 EUR kot letni prispevek za vsako prispevno obdobje.
4. Institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so višje od 150 000 000 EUR, vendar enake ali nižje od 200 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je nižja od 1 000 000 000 EUR, plačajo pavšalni znesek 15 000 EUR kot letni prispevek za vsako prispevno obdobje.
5. Institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so višje od 200 000 000 EUR, vendar enake ali nižje od 250 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je nižja od 1 000 000 000 EUR, plačajo pavšalni znesek 26 000 EUR kot letni prispevek za vsako prispevno obdobje.
6. Institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so višje od 250 000 000 EUR, vendar enake ali nižje od 300 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je nižja od 1 000 000 000 EUR, plačajo pavšalni znesek 50 000 EUR kot letni prispevek za vsako prispevno obdobje.
7. Brez poseganja v odstavek 8 v primeru, ko institucija predloži zadostne dokaze, da je pavšalni znesek iz odstavkov 1 do 6 višji od prispevka, ki se izračuna v skladu s členom 5, organ za reševanje uporabi nižjega.

8. Organ za reševanje lahko ne glede na odstavke 1 do 6 sprejme utemeljeno odločitev, s katero določi, da ima institucija profil tveganja, ki je nesorazmeren z njeno majhno velikostjo, in za navedeno institucijo uporablja člene 5, 6, 7, 8 in 9. Navedena odločitev temelji na naslednjih merilih:

- (a) poslovnem modelu institucije;
- (b) informacijah, ki jih sporoča navedena institucija v skladu s členom 14;
- (c) stebrih in kazalnikov tveganja iz člena 6;
- (d) oceni pristojnega organa glede profila tveganja navedene institucije.

9. Odstavki 1 do 8 se ne uporabljajo za tiste institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so enake ali nižje od 300 000 000 EUR po tem, ko so bile izključene obveznosti iz člena 5(1).

10. Izključitve iz člena 5(1) se ne upoštevajo, ko se odstavki 1 do 9 uporabljajo za institucije, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so enake ali nižje od 300 000 000 EUR, preden so bile izključene obveznosti iz člena 5(1).

Člen 11

Letni prispevki institucij, ki jih zajema člen 45(3) Direktive 2014/59/EU

1. Brez poseganja v člen 10 se letni prispevki institucij iz člena 45(3) Direktive 2014/59/EU izračunajo v skladu s členom 9, pri čemer se uporabi 50 % njihovega osnovnega letnega prispevka.

2. Če se za katerega koli od namenov iz člena 101 Direktive 2014/59/EU v državi članici uporabi shema za financiranje reševanja v zvezi z institucijo iz člena 45(3) Direktive 2014/59/EU, lahko organ za reševanje sprejme utemeljeno odločitev, ki določa, da se člene 5, 6, 7, 8 in 9 uporabljajo za tiste institucije, ki imajo podoben ali višji profil tveganja kot institucija, ki je uporabila shemo za financiranje reševanja za katerega koli od namenov iz člena 101 Direktive 2014/59/EU. Organ za reševanje pri določanju podobnosti profila tveganja za svojo utemeljeno odločitev upošteva vse naslednje elemente:

- (a) poslovni model navedene institucije;
- (b) informacije, ki jih sporoča navedena institucija v skladu s členom 14;
- (c) stebre in kazalnike tveganja iz člena 6;
- (d) oceno pristojnega organa glede profila tveganja navedene institucije.

Člen 12

Institucije, ki se na novo nadzorujejo ali se jim spremeni status

1. Če se institucija na novo nadzoruje samo določen del prispevnega obdobja, se delni prispevek določi z uporabo metodologije iz oddelka 3 pri znesku njenega letnega prispevka, izračunanem v naslednjem prispevnem obdobju, glede na število celih mesecev prispevnega obdobja, v katerih je institucija pod nadzorom.

2. Sprememba statusa institucije, vključno z majhno institucijo, v prispevnem obdobju ne vpliva na letni prispevek, ki ga je treba plačati v zadevnem letu.

Člen 13

Postopek pobiranja letnih prispevkov

1. Organ za reševanje uradno obvesti vsako institucijo iz člena 2 o svoji odločitvi glede letnega prispevka, ki ga mora posamezna institucija vsako leto plačati najpozneje do 1. maja.

2. Organ za reševanje uradno obvesti o svoji odločitvi na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) elektronsko ali z drugimi primerljivimi načini komuniciranja, ki omogočajo potrdilo o prejemu;
- (b) s priporočenim pismom s povratnico.

3. Z odločitvijo se določijo pogoji in načini plačila letnega prispevka ter delež nepreklicnih zavez za plačilo iz člena 103 Direktive 2014/59/EU, ki jih lahko uporabi vsaka institucija. Organ za reševanje sprejme zavarovanje s premoženjem le, če je takšne vrste in pod pogoji, ki omogočajo hitro unovčenje, in sicer tudi v primeru odločitve o reševanju med vikendom. Zavarovanje s premoženjem se mora ovrednotiti konservativno, da odraža bistveno slabše razmere na trgu.

4. Brez poseganja v katero koli drugo pravno sredstvo, ki je na voljo organu za reševanje v primeru delnega plačila, neplačila ali neizpolnjevanja obveznosti iz odločitve, se zadevni instituciji naloži dnevna kazen za neporavnani znesek obroka.

Dnevni denarni kazni se dnevno obračunajo obresti na dolgovani znesek, in sicer po obrestni meri, ki jo uporablja Evropska centralna banka pri svojih glavnih poslih refinanciranja, kot je objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije* in velja na prvi koledarski dan meseca roka plačila, povečani za 8 odstotnih točk od datuma, ko plačilo obroka zapade.

5. Če se institucija na novo nadzoruje samo določen del prispevnega obdobja, se njen delni letni prispevek pobere skupaj z letnim prispevkom za poznejše prispevno obdobje.

ODDELEK 3

UPRAVNI VIDIKI IN KAZNI

Člen 14

Obveznosti poročanja institucij

1. Institucije organu za reševanje predložijo najnovejše potrjene letne računovodske izkaze, ki so na voljo pred 31. decembrom v letu pred prispevnim obdobjem, skupaj z mnenjem, ki ga predloži zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v skladu s členom 32 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
2. Institucije organu za reševanje zagotovijo vsaj informacije iz Priloge II na ravni posameznih subjektov.
3. Informacije iz Priloge II, vključene v zahteve glede nadzornega poročanja, določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014 ⁽²⁾ ali, kjer je primerno, s katero koli drugo zahtevo glede nadzornega poročanja, ki se uporablja za institucijo v skladu z nacionalno zakonodajo, se predložijo organu za reševanje, kakor jih sporoči institucija v zadnjem relevantnem nadzornem poročilu pristojnemu organu, ki se nanaša na referenčno leto letnega računovodskega izkaza iz odstavka 1.
4. Informacije iz odstavkov 1, 2 in 3 se predložijo najpozneje do 31. januarja vsako leto za leto, ki se je končalo 31. decembra predhodnega leta, ali za zadevno poslovno leto. Če 31. januarja ni delovni dan, se informacije zagotovijo naslednji delovni dan.
5. Če se informacije ali podatki, predloženi organom za reševanje, posodablajo ali popravljajo, se takšne dopolnitve ali popravki predložijo organom za reševanje brez nepotrebnega odlašanja.
6. Institucije predložijo informacije iz Priloge II v obliki in predstavitev, ki jih določi organ za reševanje.
7. Za informacije, zagotovljene v skladu z odstavkoma 2 in 3, veljajo zahteve o zaupnosti in poklicni skrivnosti iz člena 84 Direktive 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

*Člen 15***Obveznosti organov za reševanje glede izmenjave informacij**

1. Organi za reševanje za izračun imenovalca v stebru tveganja iz člena 7(1)(c) do 15. februarja vsako leto na skupni ravni zagotovijo Evropskemu bančnemu organu (EBA) informacije, prejete od vseh institucij s sedežem na njihovem ozemlju, povezane z medbančnimi posojili in vlogami iz Priloge I.
2. EBA vsako leto do 1. marca sporoči vsakemu organu za reševanje vrednost imenovalca stebra tveganja iz člena 7(1)(c).

*Člen 16***Zahteve glede poročanja za sisteme jamstva za vloge**

1. Sistemi jamstva za vloge vsako leto do 31. januarja zagotovijo organom za reševanje izračun povprečnega zneska kritih vlog v predhodnem letu vseh svojih kreditnih institucij članic, ki se izračuna za vsako četrletje.
2. Te informacije se zagotovijo tako na posamezni kot na skupni ravni zadevnih kreditnih institucij, da lahko organi za reševanje določijo letno ciljno raven za shemo za financiranje reševanja v skladu s členom 4(2) in osnovni letni prispevek vsake institucije v skladu s členom 5.

*Člen 17***Izvrševanje**

1. Če institucije ne predložijo vseh informacij iz člena 14 v roku, predvidenem v navedenem členu, organ za reševanje za izračun letnega prispevka zadevne institucije uporabi ocene ali svoje domneve.
2. Če informacije niso predložene do 31. januarja vsako leto, lahko organ za reševanje dodeli zadevni instituciji najvišji multiplikator za prilagoditev tveganjem, kot je naveden v členu 9.
3. Če se informacije, ki so jih institucije predložile organu za reševanje, preoblikujejo ali revidirajo, organ za reševanje prilagodi letni prispevek v skladu s posodobljenimi informacijami na podlagi izračuna letnega prispevka navedene institucije za naslednje prispevno obdobje.
4. Vse razlike med letnimi prispevki, ki se izračunajo in plačajo na podlagi preoblikovanih ali revidiranih informacij, in letni prispevek, ki bi ga bilo treba plačati po prilagoditvi letnega prispevka, se poravnajo v okviru letnega prispevka za naslednje prispevno obdobje. Navedena prilagoditev se izvede z zmanjšanjem ali povečanjem prispevkov za naslednje prispevno obdobje.

*Člen 18***Upravne kazni in drugi upravni ukrepi**

Organi za reševanje lahko naložijo upravne kazni in druge upravne ukrepe iz člena 110 Direktive 2014/59/EU osebam ali subjektom, odgovornim za kršitve te uredbe.

ODDELEK 4

DOGOVORI O SODELOVANJU*Člen 19***Dogovori o sodelovanju**

1. Za zagotavljanje, da bodo prispevki dejansko plačani, pristojni organi pomagajo organom za reševanje pri izvajanju kakršne koli naloge v skladu s to uredbo, če slednji to zahtevajo.
2. Pristojni organi na zahtevo predložijo organom za reševanje kontaktne podatke institucij, ki bodo uradno obveščene o odločitvi iz člena 13(1), najpozneje do 1. aprila vsako leto ali naslednji delovni dan, če 1. april ni delovni dan. Takšni kontaktne podatki se nanašajo na ime pravne osebe, ime fizične osebe, ki zastopa pravno osebo, naslov, elektronski naslov, telefonsko številko, številko faksa ali katere koli druge informacije, ki omogočajo identifikacijo institucije.

3. Pristojni organi zagotovijo organom za reševanje vse informacije, ki jim omogočajo izračun letnih prispevkov, zlasti vse informacije, povezane z dodatno prilagoditvijo tveganjem, in vse zadevne opustitve, ki so jih pristojni organi odobrili institucijam v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 5

KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Prehodne določbe

1. Če informacije, ki jih zahteva posebni kazalnik iz Priloge II, niso vključene v veljavno zahtevo glede nadzornega poročanja iz člena 14 za referenčno leto, se navedeni kazalnik tveganja ne uporablja, dokler se ne začne uporabljati navedena zahteva glede nadzornega poročanja. Utež drugih razpoložljivih kazalnikov tveganja se sorazmerno prilagodi glede na njihove uteži, kakor je navedeno v členu 7, tako da je vsota njihovih uteži 1. Če leta 2015 katera koli informacija, ki se zahteva v členu 16, sistemu jamstva za vloge ni na voljo do 31. januarja za namene izračuna letne ciljne ravni iz člena 4(2) ali osnovnega letnega prispevka posamezne institucije iz člena 5, zadevne kreditne institucije po uradnem obvestilu sistema jamstva za vloge organom za reševanje zagotovijo navedene informacije do navedenega datuma. Z odstopanjem od člena 13(1) organi za reševanje v zvezi s prispevki, ki jih je treba plačati leta 2015, uradno obvestijo vsako institucijo o svoji odločitvi o določitvi letnega prispevka, ki ga morajo institucije plačati najpozneje do 30. novembra 2015.
2. Z odstopanjem od člena 13(4) in v zvezi s prispevki, ki jih je treba plačati leta 2015, se znesek, ki ga je treba plačati v skladu z odločitvijo iz člena 13(3), plača do 31. decembra 2015.
3. Z odstopanjem od člena 14(4) in v zvezi z informacijami, ki jih je treba zagotoviti organu za reševanje leta 2015, se informacije iz navedenega odstavka zagotovijo najpozneje do 1. septembra 2015.
4. Z odstopanjem od člena 16(1) sistemi jamstva za vloge organu za reševanje do 1. septembra 2015 zagotovijo informacije o znesku kritih vlog z dne 31. julija 2015.
5. Do konca začetnega obdobja iz člena 69(1) Uredbe (EU) št. 806/2014/EU, lahko države članice institucijam, katerih celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, so višje od 300 000 000 EUR in katerih bilančna vsota je enaka ali nižja od 3 000 000 000 EUR, dovolijo, da za prvih 300 000 000 EUR celotnih obveznosti, zmanjšanih za kapital in krite vloge, plačajo pavšalni znesek v višini 50 000 EUR. Za celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, ki so nad 300 000 000 EUR, navedene institucije prispevajo v skladu s členi 4 do 9 te uredbe.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Ta uredba v celoti je zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. oktobra 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

POSTOPEK ZA IZRAČUN LETNIH PRISPEVKOV INSTITUCIJ

KORAK 1

Izračun neobdelanih kazalnikov

Organ za reševanje izračuna naslednje kazalnike z uporabo naslednjih ukrepov:

Steber	Kazalnik	Ukrepi
Izpostavljenost tveganju	Kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presega MREL	$\left(\frac{\text{Kapital in kvalificirane obveznosti}}{\text{Celotne obveznosti, vključno s kapitalom}} \right) - \text{MREL}$ <p>pri čemer za namene tega kazalnika: kapital pomeni vsoto temeljnega in dodatnega kapitala v skladu z opredelitvijo iz točke (118) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; so kvalificirane obveznosti vsota obveznosti iz točke (71) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU; celotne obveznosti so opredeljene v členu 3(11) te uredbe. Izvedene obveznosti se vključijo v celotne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota; MREL pomeni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kot je opredeljena v členu 45(1) Direktive 2014/59/EU.</p>
Izpostavljenost tveganju	Količnik finančnega vzvoda	Količnik finančnega vzvoda, kakor je opredeljen v členu 429 Uredbe (EU) št. 575/2013 in se poroča v skladu s Prilogo X k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014.
Izpostavljenost tveganju	Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala	Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kakor je opredeljen v členu 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 in se poroča v skladu s Prilogo I k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014.
Izpostavljenost tveganju	TRE/bilančna vsota	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Bilančna vsota}} \right)$ <p>pri čemer: TRE pomeni znesek skupne izpostavljenosti tveganju, kakor je opredeljen v členu 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Bilančna vsota je opredeljena v členu 3(12) te uredbe.</p>
Stabilnost in raznolikost virov financiranja	Količnik neto stabilnih virov financiranja	Količnik neto stabilnih virov financiranja, kakor se poroča v skladu s členom 415 Uredbe (EU) št. 575/2013.
Stabilnost in raznolikost virov financiranja	Količnik likvidnostnega kritja	Količnik likvidnostnega kritja, kakor se poroča v skladu s členom 415 Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61.
Pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva	Delež medbančnih posojil in vlog v EU	$\left(\frac{\text{Medbančna posojila} + \text{medbančne vloge}}{\text{Celotna medbančna posojila in vloge v EU}} \right)$ <p>pri čemer: so medbančna posojila opredeljena kot vsota knjigovodske vrednosti kreditov in drugih finančnih sredstev za kreditne institucije in druge finančne družbe, kakor so določeni za predloge številka 4.1, 4.2, 4.3 in 4.4 Priloge III k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014;</p>

Steber	Kazalnik	Ukrepi
		<p>so medbančne vloge opredeljene kot knjigovodska vrednost vlog kreditnih institucij in drugih finančnih družb, kakor so določene za predlogo številka 8.1 Priloge III k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014;</p> <p>so celotna medbančna posojila in vloge v EU vsota skupnih medbančnih posojil in vlog, ki jih imajo institucije v vsaki državi članici, kakor se izračunajo v skladu s členom 15.</p>

KORAK 2

Diskretizacija kazalnikov

- V zapisu, ki sledi, n pomeni indekse institucij, i indekse kazalnikov znotraj stebrov in j indekse stebrov.
- Organ za reševanje za vsak neobdelan kazalnik, ki izhaja iz koraka 1, x_{ij} , razen kazalnika „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, izračuna število „žepkov“, k_{ij} , kot najbližje celo število do:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

N pri čemer:

pomeni število institucij, ki prispevajo v shemo za financiranje reševanja, za katero se izračuna kazalnik;

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}};$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N};$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

- Za vsak kazalnik, razen za kazalnik „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, organ za reševanje vsakemu žepku dodeli isto število institucij, in sicer tako, da začne z dodeljevanjem institucij z najnižjimi vrednostmi neobdelanega kazalnika prvemu žepku. V primeru, ko števila institucij ni mogoče natančno razdeliti s številom žepkov, se vsakemu od prvih r žepkov, začeni z žepkom, ki zajema institucije z najnižjimi vrednostmi neobdelanega kazalnika, pri čemer r predstavlja ostanek pri razdelitvi števila institucij N s številom žepkov, k_{ij} , dodeli ena dodatna institucija.
- Za vsak kazalnik, razen za kazalnik „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, organ za reševanje dodeli vsem institucijam iz danega žepka vrednost vrstnega reda žepka pri štetju od leve proti desni, tako da je vrednost diskretiziranega kazalnika opredeljena kot $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
- Ta korak se uporablja za kazalnike, navedene v točkah (a) in (b) člena 6(5), samo če jih organ za reševanje določi kot zvezne spremenljivke.

KORAK 3

Prilagoditev kazalnikov

Organ za reševanje prilagodi vsak kazalnik iz koraka 2, I_{ij} , v razponu 1–1 000 z uporabo naslednje formule:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

pri čemer so argumenti najmanjših in največjih funkcij vrednosti vseh institucij, ki prispevajo v shemo za financiranje reševanja, za katere se izračuna kazalnik.

KORAK 4

Vključitev dodeljenega predznaka

1. Organ za reševanje uporabi naslednje predznake za kazalnike:

Steber	Kazalnik	Predznak
Izpostavljenost tveganju	Kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegaajo MREL	–
Izpostavljenost tveganju	Količnik finančnega vzvoda	–
Izpostavljenost tveganju	Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala	–
Izpostavljenost tveganju	TRE/bilančna vsota	+
Stabilnost in raznolikost virov financiranja	Količnik neto stabilnih virov financiranja	–
Stabilnost in raznolikost virov financiranja	Količnik likvidnostnega kritja	–
Pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva	Delež medbančnih posojil in vlog v EU	+
Dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje	Članstvo v institucionalni shemi za zaščito vlog	–
Dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje	Obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči:	+

Za kazalnike s pozitivnim predznakom višje vrednosti ustrezajo večji tveganosti institucije. Za kazalnike z negativnim predznakom višje vrednosti ustrezajo nižji tveganosti institucije.

Organ za reševanje določi kazalnike trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedenih finančnih instrumentov, kompleksnosti in rešljivosti ter ustrezno določi njihov predznak.

2. Organ za reševanje uporabi za vsak prilagojen kazalnik, ki izhaja iz koraka 3, $RI_{ij,n}$, naslednjo pretvorbo, da se vključi njegov predznak:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{če je predznak} \\ & \text{„–“} \\ 1\,001 - RI_{ij,n} & \text{če je predznak} \\ & \text{„+“} \end{cases}$$

KORAK 5

Izračun skupnega kazalnika

1. Organ za reševanje sešteje kazalnike i znotraj posameznega stebra j s tehtanim aritmetičnim povprečjem, tako da uporabi naslednjo formulo:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

pri čemer je:

w_{ij} utež kazalnika i v stebru j , kakor je opredeljena v členu 7;

N_j število kazalnikov znotraj stebra j .

2. Organ za reševanje za izračun skupnega kazalnika sešteje stebre j s tehtanim geometričnim povprečjem, tako da se uporabi naslednja formula:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{j,n}^{W_j},$$

pri čemer je:

W_j utež stebra j , kakor je opredeljena v členu 7;

J število stebrov.

3. Organ za reševanje uporablja naslednjo pretvorbo za to, da ima končni skupni kazalnik višje vrednosti za bolj tvegane institucije:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

KORAK 6

Izračun letnih prispevkov

1. Organ za reševanje prilagodi končni skupni kazalnik iz koraka 5, FCI_n , v razponu, določenem v členu 9, z uporabo naslednje formule:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

pri čemer so argumenti najmanjših in največjih funkcij vrednosti vseh institucij, ki prispevajo v shemo za financiranje reševanja, za katere se izračuna končni skupni kazalnik.

2. Organ za reševanje izračuna letni prispevek vsake institucije n , razen v zvezi z institucijami, za katere velja člen 10, in razen za delež prispevkov institucij, ki se plačajo v obliki pavšalnega zneska, za katere države članice uporabljajo člen 20(5), kot:

$$c_n = cilj * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

pri čemer:

sta p, q indeksa institucij;

je *cilj* letna ciljna raven, kakor jo določi organ za reševanje v skladu s členom 4(2), zmanjšana za vsoto prispevkov, izračunanih v skladu s členom 10, in kakršno koli vsoto pavšalnih zneskov, ki se lahko plača v skladu s členom 20(5);

je B_n znesek obveznosti (brez kapitala), zmanjšana za krite vloge institucije n , kakor je prilagojen v skladu s členom 5 in brez poseganja v uporabo člena 20(5).

PRILOGA II

PODATKI, KI SE MORAJO PREDLOŽITI ORGANOM ZA REŠEVANJE

- Bilančna vsota, kakor je opredeljena v členu 3(12)
  - Celotne obveznosti, kakor so opredeljene v členu 3(11)
  - Obveznosti, zajete v točkah (a), (b), (c), (d), (e) in (f) člena 5(1)
  - Obveznosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih
  - Obveznosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ovrednotenih v skladu s členom 5(3)
  - Krite vloge
  - Skupna izpostavljenost tveganjem
  - Kapital
  - Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala
  - Kvalificirane obveznosti
  - Količnik finančnega vzvoda
  - Količnik likvidnostnega kritja
  - Količnik neto stabilnih virov financiranja
  - Medbančna posojila
  - Medbančne vloge
-